

Anastasia (14 let), Kyjev - příběh dítěte:

Zvolila jsem si Mimoně, protože se nikdy nevzdávají a vždy jdou za svými cíli.

V době války v den svých narozenin jsem byla v kině na novém díle filmu Mimoni. Když jsem seděla ve sklepě (v krytu), několikrát jsem se dívala na tento animovaný film a přestala se tolik bát. Když jsem byla ve sklepě, bylo to to nejdůležitější, co mi zvedalo náladu, bála jsem se hodně.

Děkuji za podporu! Bydlím v Kyjevě, kde jsem byla i v době války.

„Co mi pomáhalo“

Ariša (6 let), Mikolajevo – přání dítěte

Moje přání: Můj táta, který bojuje - až se s ním setkám.

Bohdan (10 let), Kyjev – příběh dítěte

Moje zkušenost: V mé zemi je válka, jsou slyšet sirény, létají rakety, střílejí tanky.
Moje přání: My děti si chceme hrát a nemít strach. Ukrajina je velmi krásná, je to moje země.
Na mojí zemi roste chleba.

Darina (7 let), Charkov – příběh dítěte

Můj příběh: To je můj dům, když ho zasáhla raketa.

„To je můj dům“

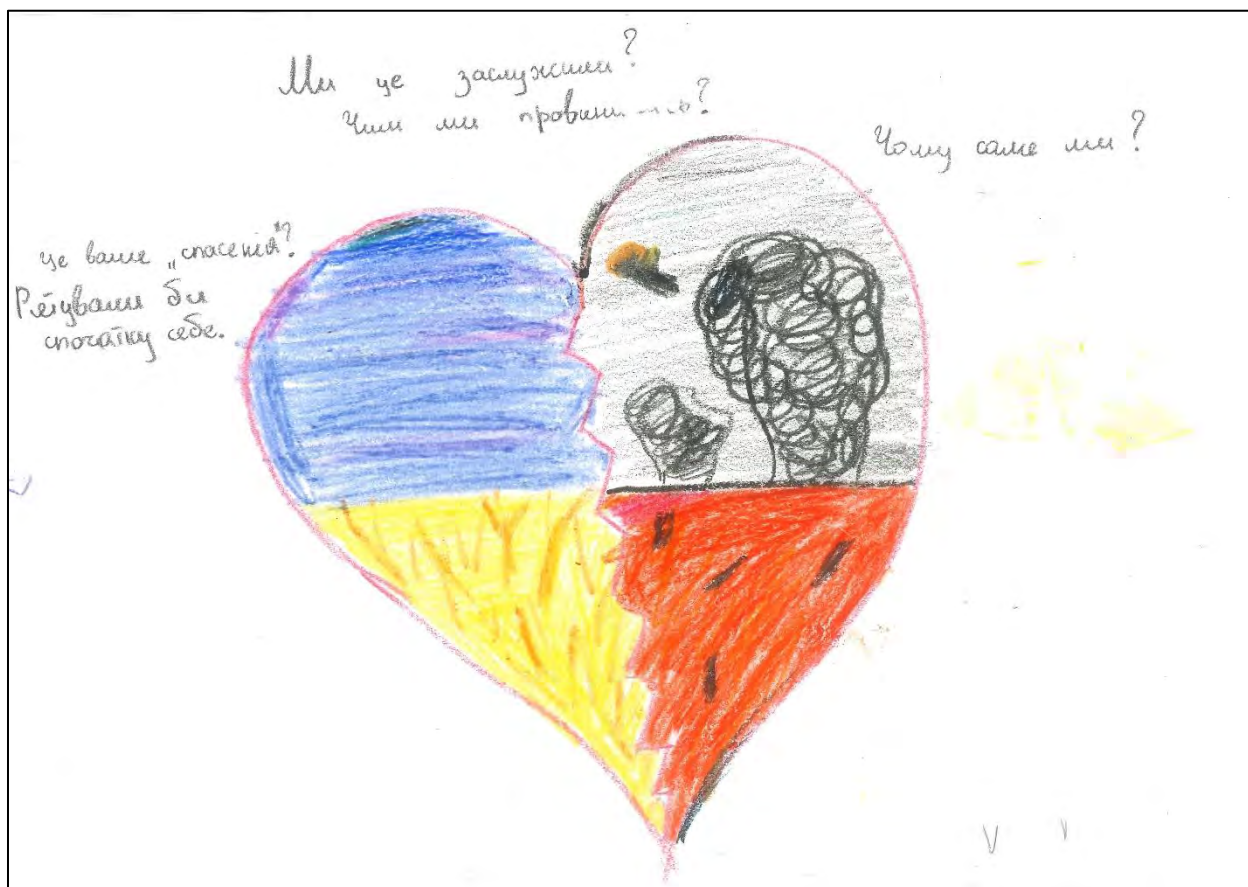
Dívka – uprchlice v ČR - otázky dítěte

Otázky dítěte:

Čím jsme se provinili? Čím jsme si to zasloužili?

Proč zrovna my?

To je vaše spása? Zachraňujte nejdřív sami sebe!

Irina (12 let), Kyjev, dívka s postižením – příběh dítěte

„Sláva Ukrajině - sláva hrdinům“

Můj příběh: Válka spojila naše lidi, kteří pomáhají všem obyvatelům Ukrajiny. Hodně lidí přišlo o své domy a musí se stěhovat uvnitř Ukrajiny. Naše vojsko vyžene ruské útočníky, protože je to naše země.

Můj sen: „Ať je v celém světě mír, holubice je symbol míru“.

Jaroslava (9 let), Nová Kachovka – příběh dítěte:

Příběh dítěte: Rodina dívky utekla v r. 2014 z Krymu do Nové Kachovky a po začátku v r. 2022 války z Kachovky do Kyjeva.

„To je pes Patron. Líbí se mi, protože je hezký a pomáhá ukrajinské armádě a také mne povzbuzuje“.

„Co mne povzbuzuje“

Miroslava (14 let), Nová Kachovka, Chersonská oblast – příběh dítěte

Jmenuji se Mila, je mi 14 let. Jsem z Nové Kachovky, ale teď žiji v Kyjevě. Příběh na obrázku jsem zažila, když jsem žila v okupaci. Tehdy moje máma pracovala na tržnici a já jí často dělala společnost. Ten den jsem se vracela dříve a u východu z tržnice stál vražedný tank. Staříčké babičky, které prodávaly to poslední ze svojí zahrádky, a řezníci měli dost odvahy, aby 2x zvýšili cenu pro okupanty. Měla jsem strach. Hodně okupantů chodilo po tržnici se zbraněmi a skupovali jídlo.

Bohužel nebo naštěstí neměla jsem sílu nakreslit na tank ten jejich znak.

Již 2 měsíce bydlím v Kyjevě, ale co mi dělá starost, jsou sirény, které jsou slyšet denně, někdy i 2-3x za den.

Ten den zanechal silný otisk v mé paměti, někdy stále vidím, jak ozbrojená jednotka stojí uprostřed bezbranné tržnice. Mám velké obavy o své rodné město, kde jsem strávila celý svůj život i o svého kamaráda, který tam zůstal.

Nemůžu se dočkat osvobození města i vítězství Ukrajiny.

„Tank na tržnici“

Nasťa (14 let), Kyjevská oblast – příběh dítěte

Ahoj, jmenuji se Nasťa, je mi 14. Od 24.2. do 8.3. jsme byli doma (Kyjevská oblast). V naší vesnici bylo naštěstí všechno v pořádku, ale blízká města bohužel neměla takové štěstí. Bylo tam mnoho explozí, sirény, okupace. Tohle všechno bylo děsivé. Po téměř 2 týdnech v protibombovém krytu jsme odjeli k mé babičce (Chmelnická oblast). A uprostřed května jsme se vrátili domů.

Opravdu čekám na naše vítězství, sláva Ukrajině!

„Život se mění, ale je to lepší, než to bylo dříve?“

„Domov dříve a později (protiletecký kryt)“

Oleksandr (9 let), Kyjev – příběh dítěte

Moje zkušenost: Bydlím v Kyjevě a hodně se bojím, když jsou sirény. My s mamkou se ukrýváme v krytu.

Můj sen: Jsme s mámou za mír. Já si chci hrát vedle našeho domu jako dřív, ať místo raket létají ptáci

Oleksandra (31 let), Kyjev – příběh dívky s postižením

Moje zkušenost: V mojí zemi je válka. Každá mladá dívka se loučí s mladým mužem, on jde bránit svoji zemi, rodinu.

Moje přání: Ukrajina celistvý a nezávislý stát, ve kterém vládne mír a pokračuje život.

Svatoslav (12 let) Cherson – příběh dítěte

Přestěhoval jsem se z Chersonu do Kyjeva. Před mým odjezdem bylo zle, viděl jsem hodně lidí s automaty a dalšími zbraněmi, bojová vozidla pěchoty, vojáky... Neměli jsme elektřinu ani vodu, denně jsme slyšeli výbuchy... a každý den jsme byli ve sklepě.

„Zraněný voják: Zastavte - jsem ztracen“

Timofij (10 let, chlapec s postižením), Kyjev – příběh dítěte

Můj příběh: Jsem Ukrajinec. U nás jsou dobří, čestní, silní lidé, oddaní hrdinové.

Moje přání: Lidé se vrátí do svých domů, v oknech zavlaže žlutomodrá vlajka. Jsme děti svobodné, nezávislé Ukrajiny

